

forening med Sønderjylland er ønskeligt at bringe dansk Ret i Overensstemmelse med, hvad der maa siges at være almindelig europæisk Ret, uden at afvente Indstilling fra den skandinaviske Familieretskommission. Jeg mener ikke, at det opnaas ved det Lovforslag, som her foreligger. Vi har her i Landet i Modsætning til tysk Ret Regler om personlig Myndighed ved 18-Aars Alderen, saaledes at vedkommende kan raade over sin personlige Arbejdskraft, og hvad han indvinder derved. Vi har Regler her i Landet om Kuratel fra 18 til 25 Aar, saaledes at man i det Tidsrum kan afslutte formueretlige Retshandler. Vi har Regler om, at Enker og fraseparerede og fraskilte Kvinder er myndige uden Hensyn til Alder. Disse Regler, der ikke gælder i Tyskland, skulde vedblive at bestaa, og der vilde altsaa ikke opnaas Overensstemmelse i Reglerne, selv om dette Lovforslag blev vedtaget.

Man siger, at den nugældende Ret vil medføre Ulemper. Jeg kan ikke se det. For det første vedbliver tysk Ret jo foreløbig at bestaa, og for det andet afbødes den høje Fuldmyndighedsalder, som man fra alle Sider er enig om er for høj, i dette Tilfælde ved den personlige Myndighed, som man faar ved sit attende Aar, saa at man kan raade over sin personlige Arbejdsevne, som jeg før sagde. Den afhjælpes endvidere ved Fuldmyndighedsbevilling, som man kan give i de Tilfælde, hvor det tiltrænges. Jeg mener derfor ikke, at Ulemperne ved den nugældende Ordning er store, og i alt Fald ser jeg ikke, at de fjernes ved dette Lovforslag, og heller ikke, at der ved dets Vedtagelse opnaas Overensstemmelse mellem dansk og tysk Ret.

Dertil kommer, at jeg for mit Vedkommende mener, at man i de senere Aar har givet alt for mange tilfældige og spredte Lovregler, saaledes at hele Lovgivningsvæsenet er blevet vanskeligere overskueligt og ikke let at haandtere. Paa Omraader som dette foretrækker jeg absolut Kodifikation, fremfor at man kommer frem med tilfældige og spredte Love.

Jeg gaar ud fra, at Sagen vil blive foreslaaet henvist til et Udvalg, og det skal jeg selvfølgelig ikke have noget imod, men jeg haaber paa Tilslutning fra alle Partier til det Synspunkt, at man afventer Indstilling fra Familieretskommissionen, inden man gennemfører denne Ændring.

Nygart: Det vil erindres, at det tidligere Ministerium Zahle fremsatte sine

Lovforslag om Ændringer i Grundlov og Valglov, samtidig med at nærværende Lovforslag blev fremsat. Deri ser jeg den vigtigste Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst, thi Ministeriet Zahles Grundlovs- og Valglovsforslag gik jo ud paa at nedsætte Valgrets alderen til Folketinget til 21 Aar. For saa vidt maa man sige, at dette Lovforslag nødvendiggjordes derved, idet man vanskeligt kunde give Valgret til Rigsdagen til umyndige Folk. Imidlertid er nu denne Situation forandret efter det sidst afholdte Folketingsvalg. Efter det sidste Valg har vi faaet et nyt Flertal i Folketinget og et nyt Ministerium, og dermed mener jeg den vigtigste Begrundelse for Lovforslaget er bortfaldet, idet jeg ganske kan henholde mig til, hvad den højttærede Justitsminister nylig udtalte mod at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Der har fra mit Parti, og ogsaa fra det konservative Folkeparti, i det andet høje Ting været fremsat Ønske om at faa ordnet de andre af Ministeren nævnte Spørgsmaal vedrørende Myndigheden, samtidig med at vi gennemførte dette Lovforslag, idet mit Parti baade i Folketinget og her i Landstinget er ganske enig i, at det vilde være rart at faa det hele samlet saa vidt muligt i Stedet for at faa alt for mange Smaaændringer i Lovene. Vi kan heller ikke se bort fra, at det, naar der nu er nedsat en Familieretskommission, som netop behandler dette Spørgsmaal — vistnok lige i Øjeblikket —, og vi anerkender de Bestræbelser, der er fremme for at faa fælles skandinaviske Lovregler ogsaa paa dette Omraade, vilde være i høj Grad ønskeligt, om vi kunde faa en Betænkning derfra om Spørgsmaalet, inden Rigsdagen kommer til at beskæftige sig dermed. Dermed vil jeg ikke sige, at vi er Modstandere af at gaa til Nedsættelse af Fuldmyndighedsalderen, det er ingenlunde Tilfældet, mit Parti er ikke principielt Modstander af dette Lovforslag, men vi finder ikke Tiden belejlig til det af de af Ministeren og nu af mig nævnte Grunde. Skulde man ønske det behandlet i et Udvalg, og der stilles Forslag derom fra anden Side, er jeg selvfølgelig rede til at yde min Medvirkning dertil.

Oluf Jensen: Mit Parti er enig med Justitsministeren i, at Tidspunktet ikke er inde til at gennemføre dette Lovforslag. Det blev, som Ordføreren for Venstre (Nygart) udtalte, i sin Tid forelagt i Forbindelse med Grundlovsforslaget, og jeg an-